

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 54/16
Люксембург, 31 май 2016 г.

Заклучение на генералния адвокат по дело C-157/15
Samira Achbita и Centrum voor gelijkheid van kansen en voor
racismebestrijding/G4S Secure Solutions NV

Според генералния адвокат Kokott забраната за носене на забрадка в предприятие може да бъде допустима

Основаната на общи правила за работа забрана за носене по видим начин на политически, философски и религиозни символи на работното място може да бъде оправдана с оглед на прилагането на законосъобразна политика на религиозен и философски неутралитет, която работодателят се стреми да води

Г-жа Samira Achbita, с мюсюлманско вероизповедание, работела като рецепционистка в белгийската фирма G4S Secure Solutions, която предоставя услуги за охрана и сигурност, но също и рецепционни услуги. След три години професионална дейност за предприятието G4S тя настоява да може да се явява на работа с ислямска забрадка и е уволнена, тъй като при G4S е забранено да се носят по видим начин религиозни, политически и философски символи. Подпомагана от белгийския Център за равни възможности и борба срещу расизма, тя предявява пред белгийските съдилища иск за обезщетение за вреди срещу G4S, който е отхвърлен на първите две инстанции. Белгийският Касационен съд, който е сезиран със спора, отправя в тази връзка запитване до Съда за конкретизиране на закрепената в правото на Съюза забрана на дискриминацията, основана на религия или убеждение¹.

В заключението си от днес генералният адвокат Juliane Kokott посочва, че при забрана работничка с мюсюлманско вероизповедание да носи ислямска забрадка на работното си място **не е налице пряка дискриминация**, основана на религия, доколкото тази забрана се основава на общи правила за работа, забраняващи носенето по видим начин на политически, философски и религиозни символи на работното място и не се основава на стереотипи или предразсъдъци спрямо една или повече определени религии или на религиозни убеждения като цяло. В такива случаи всъщност не е налице по-малко благоприятно третиране *въз основа на религията*.

Действително въпросната забрана би могла да бъде **непряка дискриминация**, основана на религия², тя **обаче може**³ **да бъде оправдана** с оглед на прилагането на законосъобразна⁴ политика на религиозен и философски неутралитет, която работодателят се стреми да води в съответното предприятие, стига при това да е спазен принципът на пропорционалност.

¹ Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7). С цел опростяване по-нататък ще се говори само за „дискриминация, основана на религия“.

² Тази уредба може фактически да постави по особен начин в неблагоприятно положение лица с определена религия или убеждение — в настоящия случай работнички с мюсюлманско вероизповедание — спрямо други работници.

³ Като основно, определящо професията и законосъобразно изискване по смисъла на член 4, параграф 1 от Директивата.

⁴ Разглежданата политика на религиозен и философски неутралитет не излиза от границите на свободата на стопанската преценка. При G4S политиката на неутралитет е необходима, и то не само поради разнообразието на обслужваните клиенти, но също и поради особения характер на дейностите, упражнявани в тази връзка. Те се характеризират с постоянен контакт лице в лице с външни лица и са определящи за имиджа на самото G4S, но преди всичко и за съответния публичен имидж на неговите клиенти.

В случай като настоящия **проверката за пропорционалност** е деликатен въпрос, по който Съдът би следвало да предостави на националните органи — по-специално на националните съдилища — известна свобода на преценката, от която те да се възползват при стриктно спазване на изискванията на правото на Съюза. Затова **в крайна сметка белгийският Касационен съд следва** в настоящия случай да осигури справедливо равновесие между интересите, които си противоречат, като отчете всички релевантни за отделния случай обстоятелства (по-специално размера и очевидността на религиозния символ, характера на дейността на работничката и контекста, в който тя трябва да я упражнява), както и националната идентичност на Белгия.

Според г-жа Kokott по принцип не съществуват съмнения, че спорната забрана е **годна** да постигне законосъобразната цел, преследвана от предприятието G4S, за религиозен и философски неутралитет. Забраната е също така **необходима**, за да се осъществи тази политиката на предприятието. В производството пред Съда не са представени алтернативни мерки, които да са по-малко ограничителни и въпреки това да са годни в същата степен.

На последно място, що се отнася до **пропорционалността в тесен смисъл**, според г-жа Kokott са налице много аргументи, че в настоящия случай спорната забрана по-скоро не уврежда прекомерно законните интереси на засегнатите работнички и следователно трябва да се разглежда като пропорционална.

Действително за много хора религията е важна част от тяхната идентичност и свободата на религията е един от фундаментите на демократичното общество.

Докато на влизане в помещенията на работодателя си даден работник не може „да остави на гардероб“ своя пол, своя цвят на кожата, своя етнически произход, своята сексуална ориентация, своята възраст или своето увреждане, то от него може да се очаква да прояви известна сдържаност по отношение на изповядването на религия на работното място, било то по отношение на религиозни практики, религиозно мотивирано поведение или — както в случая — по отношение на неговото облекло. Степента на сдържаност, която може да се изисква от даден работник, зависи от цялостния анализ на всички релевантни обстоятелства в съответния отделен случай.

ЗАБЕЛЕЖКА: Заключениеето на генералния адвокат не обвързва Съда. Задачата на генералните адвокати е да предложат на Съда, при пълна независимост, правно разрешение на делото, което им е поверено. Съдиите от Съда пристъпват към разисквания по делото. Съдебното решение ще бъде постановено на по-късна дата.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на заключението е публикуван на уебсайта CURIA в деня на представянето.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от прочитането на заключението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106